

ಅಗಿದ್ದೋ? ಸ್ವಯಂಸ್ಥೀತಿಯಿಂದ, ಅಂದು ಶೂನ್ಯದಿಂದ ಒಡಮೂಡಿದ್ದೋ? ಅಥವಾ ಇದರ ಹಿಂದೆ ವಿನಾದ್ವಾ ಕಾಣಿ ಅದಾವೋ? ಅನತಕ್ಷಂಥ ಒಂದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆದ ಹಿಂದೊ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡ್ದೇವಿ.

ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದಂಥಾ ಅಥವಾ ತರ್ಕಬಳ್ಳವಾದಂಥಾ ಕಾಣಾ ಹುದುಕೊಳ್ಳುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನನಿನ ದ್ವೀಪಕ. ಅದು, ಕರೆಯಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಕಾವ್ಯದ ಹಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಿಚಾರಾ ಮಾಡುವ ಮುದ್ರಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಇದಮಿತ್ತಂ ಅನತಕ್ಷಂಥಾ ಒಂದೊ ಉತ್ತರ ಸಿಗ್ನೇಟಿ ಅನ್ನು ಖಾತ್ರಿ ನಮಗು ಇರುವುದ್ದಾ. ಭಾಷಿ ಜನಾ ಕೇಳುರು; ನೀವು ಕವನಾ ಬರಿತೀರೆಲ್ಲಾ, ನಿಮ್ಮ ವಂಶದೋಳಗ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕಾವ್ಯದ ವಾಹಿನಿ ಹರಿತದ ಏನು? ಅನತಕ್ಷಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದು. ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸರ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಲು, ನೀವು ಪಡೆದಂಥಾ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಇವೇನಾದ್ವಾ ಕಾಣಾ ಆದ್ದನೂ ನಿಮ್ಮ ಕೀವಿ ಮ್ಯಾಲ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಾ, ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಿಳಿದ್ದೋ ಹೆಂಗ್? ಅನತಕ್ಷಂಥಾದ್ವಾ ಮತ್ತೊಂದು. ಇಲ್ಲಾ ಯಾರಾದ್ವಾ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ನೀವು ಕವಿ ಆಗಬೇಕಂತ ವಿಚಾರಾ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಹೆಂಗ್? ಅನ್ನುದು ಮತ್ತು ಒಂದೊ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇನ್ನು, ಅಥವಾ ಯಾವ್ವಾದ್ವಾ ಒಬ್ಬ ಗಿರು ಶಿಕ್ಷೆ ಕವಿ ಆಗಿ ಬದುಕಪಾ ಅತ ವರಾ-ಗಿರಾ ಕೊಟ್ಟೋ ಹೆಂಗ್? ಅಥವಾ ವೈಯತ್ಸ್ಕಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀವು ಬರಿತೀರೋ ಹೆಂಗ್? ಹುಡಿಕೊಳ್ಳಿತ ಹೋದ್ದು ಎಲ್ಲಿತನಕಾ ಹೋಗಬೋದು ಅಂತಂದು, ಪೂರ್ವ ಜಲ್ಲದ ಪಾಪ ಅಥವಾ ಪ್ರಕ್ಷೇದಿಂದ ಕವಯಾಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನಿತನ್ನು ನಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೋದು. ಅದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆನ ಆಗಿ ಯಾಕ ಉಳಿತಾವು ಅಂತಂದು, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ.

ಸಹಾಯಿದ್ವಾಗ ಹಾವೇರಿಯೋಳಿಗ ನಾನು ಹೈಸ್ಕುಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಗಿದ್ವಾಗ ನನಗ ಮೌದ್ದೀಯ ಕಾವ್ಯ ಅಂದು, ನಾಟಕ ಅಂದು, ಕಾರಂಬಿ-ಕಥೆ ಅಂದು ಭಾಷಾ ಆಸ್ಥಾ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕವಿಗಳು ಅರ್ತೀನ ಕರಸ್ತೊಳ್ಳಿದ್ದುಲ್ಲಾ, ಅವನ್ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅವರೊಂದೊ ನಮೂನಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಇರಿದ್ದು. ವೈತ್ಯಪೂರ್ವಾವಾದಂಥಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರು. ಜನಗ್ರಂಥ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಳ ಕುತೂಹಲ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆ. ಅವರ್ಗ ಒಂದೊ ವಿಶೇಷವಾದಂಥಾ ಕಿಮತ್ತನ್ನ ಜನಾ ಕೊಡಿತಿದ್ದು. ಈ ಅನತಕ್ಷಂತೆ ವನ್ಯತೆಲ್ಲಾ, ಕವಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅನನ್ಯತೆ-ಅದು ನನಗ ಆಕರಣೆಯಿ ಬಂದುವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಹಿಂಗಾರಿ ಬಹುತೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಆಗಬೇಕು, ಜನಾ ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಹೊಳ್ಳಿ ನೋಡ್ದೇಕು, ನಾನು ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಕೆಂಪಾರೆ ಕೇಳ್ಣಿಕೆ, ಒಟ್ಟಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನು ಅವರಿಗಿಂತ ಬ್ಯಾರೆ ಅಂತ ಅವು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಕೋಬೇಕು, ನಾನೂ ಹಂಗ್ ತಿಳಕೋಬೇಕು-ಹೀಗ್ ಇಂಥಾ ಮಹಾತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಾನು ಬರಿಲೀಕ್ಕೆ ಸುರೂ ಮಾಡ್ಡೆ ಅಂತ ಕಾಣಿತ್ತೇ.

ಆದ್ದು ಬರಬತಾರ್, ಬರಬತಾರ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕೃಯಾ, ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೃಯಾ ಗಟ್ಟಾಕೆಳ್ಳಿತ ಹೋದಂಗ್ ನನಗನಿಸ್ತು, ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಮಾಡತಕ್ಷಂಥಾ ಕೆಲ್ಲಾ ಅಂದು, ಹೇಳುರಲ್ಲ; -ನನ್ನ ಪಾಡನ್ನ ನಾನು ಹಾಡನಾಗಿ ಮಾಡ್ನೀನಿ- ಅಂತ, ಹಂಗ್ ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದನ್ನ, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನ, ಉಂಡಿದ್ದನ್ನ ಹೀಗ್ ಏನೇನೇಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಕ್ರೇಯೋಳಗ ಬರತ್ತೆತ್ತೋ ಅದಕ್ಕ ಅಕ್ಷರದ ರೂಪಾ ಕೊಡ್ದೇನಿ ಅನತಕ್ಷಂಥದ್ದು ತಿಳವಳಿಕೆಗೆ ಬಂತು.

ಇರಬೋದು, ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿ ಆ ಕಲೆಗಾರನ ಅನುಭವದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಆಗಿರಬೋದು. ಆದ್ದು ಅಧಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಏನ್ ಒಂದು ಪ್ರೇರಣೆ ಇರಬೋದು ಅಂತಂದು ಈ ಭಾಷೆ ಅನ್ನತಕ್ಷಂಥ ಮಾಡ್ವಾದು ವನ್ಯತೆಲ್ಲಾ, ಈ ಮಾಡ್ವಾದು, ಇದರ ಅರ್ಥ, ಇದರ ಲಯಾ, ಇದರ ವ್ಯಂಜಕೆ, ಇದರ ವ್ಯಂಗ್ಯ- ಇದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಕರಣೆಯಾಗಿ ಕಂಡು, ಈ ಮಾಡ್ವಾದು ಮೂಲಕ ನನ್ನನ್ನ ನಾನು